

# Egressy

## Egressy

# Tükör

2017 /2018. első félév



*Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó*

*Szerkesztő: Fürstingerné Juhász Márta*

*Az újság készítésében részt vettek: Rádonyi Barnabás, Sánta Benedek, Szabó Máté, Lábszki Tímea, Faludy Zsanett és a 9. a, Neuenstein Olivér, Guti Patrik, Halász Gergő, Zóni Csaba, Bányánszki Zoltán, Berecz Norbert, Szkora Viktor, Sándor Dávid, Simon Dániel, Koskár Balázs, Oldal Milán*

## Tartalom

<b>9. a kezdése az Egressyben.....</b>	<b>3</b>
<b>Állatkertben a 9. a-val.....</b>	<b>4</b>
<b>Szalagavató -a másik oldalról.....</b>	<b>5</b>
<b>Szalagavató -a végzősök.....</b>	<b>8</b>
<b>Színház.....</b>	<b>15</b>
<b>Interaktív órák.....</b>	<b>18</b>
<b>FEHOVA.....</b>	<b>19</b>
<b>Educatio.....</b>	<b>23</b>
<b>Múzeumosdi.....</b>	<b>24</b>
<b>A 13. évfolyam programjaiból.....</b>	<b>26</b>
<b>Költészet .....</b>	<b>28</b>



## 9. a kezdése az Egressyben

A kilencedikesek beszámolóí először a gólyatáborról szólnak, hisz először ott találkoznak az Egressy-feelinggel. Augusztus utolsó napján kezdődött a gólyatábor, Magyarkúton volt a szállás, 3 napot töltöttünk ott.

A gólyatábor elsőre majdnem mindenkinek furcsa, mert nem ismernek senkit, de ahogy telnek az órák a visszahúzódas is visszahúzódik a srácok között, ahogy jobban megismerik a leendő osztálytársakat. Eleinte sokan izgulnak, mi lesz most, de ahogy külön csoportokra oszlottunk, és bementünk a szobákba, megnyugtató volt, hogy egyből tudtunk beszélgetni, meg hülyéskedni. Az első nap így ismerkedéssel telt. Érdekes volt egy új közösségben lenni.

Megbeszéltük, hogy hogy legyenek a szobabeosztások. Az osztályt mindjárt két csoportra osztották, és kiadták a feladatokat is. A reggeli kelés sokakat megviselt. Sőt, van, aki 6 órára, van, aki 7 órára emlékezett az ébresztő időpontjára. De ez legalább felkészített a reggeli sulis kelésre bennünket!

Minden reggel futással kezdtünk, ami pár óra alvás után némiképp megerőltető volt néhány diáktársnak. A reggeli finom volt. De akadtak olyanok, akik nem voltak megelégedve később a koszttal. Lehet ez is előkészítő volt a későbbi menzás kajára 😊

A 2. naptól osztályépítő programok voltak., pl. csapatvetélkedőket is szerveztek nekünk. Még lövészet is volt! Majd elmentünk egy 11 km-es túrára. Aki kevésbé értékeli a természet szépségeit, nagyon tudott szenvedni a sok gyaloglástól, (fájós láb, vízhólyagok, ilyesmi). Persze az a „majdnem belehaltam „megjegyzés lehet túlzás lenne egy ilyen kicsi túrára, hisz nem egy osztálytárs jegyezte meg, hogy ha lenne rá lehetőség elmennék még egyszer ilyesmire.

Bizony volt úgy, hogy hangosak voltunk,(de hát olyan nehezen lehetett elaludni este!), és fekvőzni kellett. Pl. amikor a pótágyból csúszdát csináltunk... de ennyi szerintünk belefért!

Összességében el lehet mondani, hogy jól érezte magát a társaság, s ez a legfontosabb egy ilyen kezdésnél!

## *Állatkertben a 9. a-val*

Egy szerdán úgy döntött az ofő, hogy elvisz bennünket az Állatkertbe. Mivel sokan vagyunk, és mentünk villamossal meg metróval is Göbölös tanárnő is elkísérte az osztályt.

A 2. óra után indultunk, a 3-as villamossal mentünk a végállomásig, majd az 1-es metróval a Városligetig. Az tanárnő megvette a jegyeket, majd bementünk, de térkép már nem volt, így lefotóztuk szétválás előtt, hogy mi hol van.

Egész idő alatt sütött a nap, és kellemes idő volt. Minden adott volt, hogy jól érezzük magunkat, s mi meg is néztünk mindent, amit lehetett. Sok érdekes és különleges állatot láthattunk a csibétől a pingvinig. Oroszlán, zsiráf, pingvin, elefánt, delfin, fóka, különböző hala / madarak, denevérek, majmok, krokodil-hirtelen ennyi jut eszembe. Volt, akinek a pókok jöttek be leginkább. ..

Még a szuperdrága kürtöskalács megvétele se maradhatott ki a programból! Sajnos a büfé is nagyon drága volt, erre nem voltunk igazán felkészülve.

Jó volt, hogy a csibéket ténylegesen meg lehetett fogni. Érdekes volt, hogy az alligátorok medencéjébe még mindig dobálnak pénzeket. Etettünk kacsát, meg kecskét, a jegesmacit nem engedték 😊 Voltak olyan állatok, amik egész más helyre kerültek, mint korábban voltak, gondolom az átépítés miatt.

Felment egy csapat a hegyre, a Varázshegyet is vagy 3-szor bejártuk, mert a találkozó helyszíne el volt zárva az átépítések miatt. Megnéztük egy bálna szívét. A tali egyébként 12.30-kor volt a Madagaszkár -ház előtt a majomparádé előadásra.

Mikor végeztünk leültünk a bejárathoz, pihentünk, beszélgettünk.

Információszerzésnek és csapatépítésnek se volt rossz ez a program!



## *Szalagavató – a másik oldalról*



Idén december 1-jére esett a szalagavató napja, melyet komoly készülődés előzött meg. A két műsorvezető: Orsós Krisztina és Posta Balázs lett, míg a műsor elkészítésében komoly munkát vállaltak a 9. s-s és a 12. c-s tanulók.

A szalagavató ünnepség helyszíne idén is Mátyásföldön az Erzsébetligeti Színház volt. Délelőtt volt a főpróba, s 17h-kor kezdődött az ünnepség.

Kisebb –nagyobb katasztrófák előadás közben is előfordultak: cipőtalp-leválás, nadrágszakadás, mikrofoncsere, hangtechnikai gondok,- de ezeket reméljük csak mi érzékeltek. Szereplőként olyan volt, mintha nem is izgultak volna a végzősök: helyzethez megfelelően viselkedtek, tehát tették a dolgukat. A Still cold c. szám volt a legütösebb az egyik bevonuláskor. A színpad mögül egyik –másik táncprodukcióba tudtunk csak belesni. A keringőnél egyszer rosszkor indultak, de orvosolni tudták a problémát. A „keresztapás „jelenet pedig mindenkinek tetszett, vagy amikor balettzenére tipegtek a fiúk...

A gitár tk. impró volt. Mindig az adott szereplőkhöz, szöveghez igyekeztem alkalmazkodni. A fekete lakkcipő, piros zokni, fekete ing és a piros csokornyakkendő tudatosan választódott ki, mert szeretem az egyszerűt és nem mindennapit, ami tükrözi a stílusomat. nem ez volt az első fellépésem, tehát nem volt miért izgulnom a színpadon. De itt nem lehetett összevissza ugrálni, nem voltak ott a zenésztársak, csak magamra számíhattam. (R. B.)





A szalagavató mindig központi szerepet játszik az iskola életében is, ünnepeink sorában kiemelt figyelmet szán neki tanár, diák egyaránt. Végzőseink most kerülnek csak igazán reflektorfénybe. A családokat is büszkeséggel töltheti el, ahogy látják felvonulni ezt a sok csinos, fiatalembert a színpadra: igen, megérte a sok áldozat, értük!- így nyitotta Balázs a szalagavatót. Sokat gyakorolt, hogy a hangja természetesen csengjen a mikrofonban is. Nagyon aggódott, hogy Krisztivel mennyire összhangban lesznek. Mindketten igyekeztek nagy figyelmet szentelni az ünnepi öltözéknek is.

Minden osztály készített magáról az osztályfőnökével közösen egy rövid jellemzést. Íme az MFA-osztályunk bemutatkozása : „Mit is kell róluk tudnunk? Saját jellemzésük alapján a legjobb, legtisztelettelőbb, legszorgalmasabb,



legintelligensebb osztály, sajnos a tanáraik ezen tulajdonságaikat nem fedezték fel EGYENLŐRE, sőt pont az ellenkezőjét mondják rájuk. Ebben azért van némi igazság, hiszen néha előfordul a hangzavar az osztályban, az állathangok utánzása, egymás szekálása. Az elmúlt három és fél év alatt sok minden ment át az osztály: bajnokságokat, Puskás-Suzuki kupát nyertek, több játékos a válogatott kerettségig is eljutott. Hiába az osztály szétszórtsága a különböző korosztályokba, mindig egységesek maradtak. Ehhez rengeteg segítséget kaptak tanáraiktól, nevelőtanáraiktól, edzőiktől és természetesen a családjuktól, valamint az LJO-tól- Répás Bélától. „

*„ Fogalmam sincs, hogy mi lesz az  
élethivatásom,*

*az ember csak akkor ember, ha másoknak él  
s nem csak saját magának.*

*Érzem, nem nagy embernek teremtődtem,  
hanem arra születtem,*

*hogy jó emberré gyúrjam magamat.”*

*(Weöres Sándor)*



Elégge megdöbbsentem, mikor a tanárnő közölte velem, hogy nekem kéne egy verset elmondani a szalagavatón. Elvégre még csak kilencedikes vagyok!!! Korábban is kértek már fel hasonlóra, de nem szerettem verset tanulni, így visszautasítottam. Most azt mondták kezemben lehet a papír kapaszkodónak.

A próbák egy részén részt se tudtam venni, mert beteg voltam. A szalagavatóra ki kellett kúrálnom magam. Tudtam, hogy ez egy elég hosszú esemény lesz. Még kiülni is elég fárasztó, nem hogy szerepelni, figyelni, ki mikor jön.

A délelőtti helyszínes próbáról késtem, de így is láthattam, hogy a tizenkettedikesek mennyire veszik ezt komolyan. Este Barnabással HÉV-vel mentünk ki az Erzsébetligeti Színházba. Az ünnepséget én nyitottam meg egy idézettel, majd még egyszer volt fellépésem, amikor Barnabás kísért gitáron.

A színpad csak elsőre ijesztő, valójában semmi nem is furcsa rajta. Amikor a nézőtér felé néztem kicsit elvakította a fény, ezért főleg lefelé néztem. A színpad közepét nem mindig sikerült eltalálnom.

A 12. c-s versmondók szerintem nagyon profik voltak, összeillettek az őket kísérő Rádonyival. Az osztálytáncokból a honvédost néztem végig, az nagyon jó volt. Tetszett, hogy gondoltak arra is, hogy hatáskelőnek lekapcsoltatták a fényt, amikor csak a lábuk látszódott. A többi táncot nemigen láttam. Csak a K-sok produkciójából a két lányra emlékszem még. A musicel-es lányok előadása tölem kicsit idegen volt.

Azért azt kétszer meggondolom, hogy legközelebb is én legyek színpadon ilyen nagy eseményen, mert egyedül nem szeretek kiállni. a fociban egész más, ott tizenegyen vagyunk, egy csapat, nemcsak engem néz mindenki. (G. G. )



## *Szalagavató - a végzősök*

Szeptember – október tájékán már beszélnek róla az iskola folyosóin, a lányok lázban égnek a ruhák miatt, a fiúk pedig félnek a keringő betanulásától. Ott van már a levegőben a tinédzserkort lezáró, szép téli hagyomány, a szalagavató. Talán csak a tanári kar és az iskolaigazgató nem érez izgatottságot, hiszen ők túl vannak számtalan bálon, és minden évben búcsút kell mondaniuk több száz diáknak.

Véleményem szerint a szalagavató azért jó, mert így 12.-ben már nagyon kialakultak a csoportok az osztályban, amelyekhez ragaszkodunk, s ezen a sok táncóra sokat kovácsol, s így olyan emberekkel is pozitívabb lett a kapcsolatunk, akikkel kevésbé volt eddig jó a viszonyunk.

A szalagtűzés elég hosszúra sikeredett, pedig már nagyon igyekeztünk öltözni a következő produkcióra. Persze tudtuk, hogy ez kötelező protokoll. A zakógombolással mindig akadnak gondok: a 2. gombot nem kéne begombolni... Esetleg ebből is kéne nekünk egy képzés előtte nekünk.



mi botlábunkkal, pláne pár hónap alatt. A ruhákat a Szalagavató Központból béreltük, a frakk pl. 6000 ft volt. A hölgyekért aggódtunk a bődületes árak miatt, a fehér ruha pl. 25ezernél kezdődött.

A keringő inkább az osztályon kívüli emberek megismerésével kecsegtetett. A tánctanárt az osztályfőnök kereste meg számunkra. Látszott rajta, hogy nem akar belőlünk táncost faragni,-ez aligha menne a



Metallica Nothing Else Matter c. számára táncoltunk, mindenki azt gondolta, ez meglehetősen impresszív volt.

A designt közösen találtuk ki, de sokban benne volt a tánctanár is. Az első táncpróbára

hozott lehetőségeket a tanárnő, s nagyjából egyből ráváltuk, hogy ez jó lesz. Balett és modern táncok összecsapása történt a színpadon. Eleinte mindenki a modern táncok felé kacsintgatott, de hamar rájöttek, hogy a balett koreográfiája némiképp egyszerűbb. A végén mindenki élvezte, poénnak vettük. A szülők nem teljesen tudták előre mi lesz, ezért jót nevettek rajtunk, mindamellert igen büszkék is voltak ránk, hogy bemertük vállalni. Szárnycsapkodáskor se vették észre, hogy a kitakartak néha lazáltak.



A verset szívesen vállaltuk, – (egyébként sem volt más opciónk). Hárman olvastuk fel a verset, de a végére tudtuk kívülről. Barnabás kísért bennünket.

Természetesen Erik verse is nagyon passzolt hozzánk:

*Nem tagadjuk, hogy nem vagyunk a legjobb osztály,*

*Sem azt, hogy nem törtünk össze az évek alatt,*

*Mindent, amit lehetett,*

*ablakot, ajtót, falakat.*

*Emelt fővel veszünk mindent,  
Mert nincs még egy olyan osztály, mint mi,  
Reggel elköszönünk a családuktól  
és egy másik család vár itt.  
A hibáinktól leszünk hibátlanok,  
mert a jókedv nálunk az alapállapot.  
Sok fejfájást okoztunk, kedves tanárok,  
amiért még most utoljára kérünk mély bocsánatot*



Utána az afterparty a Liget nevű szórakozóhelyen volt összevonva egy cukrász sulival.

A végére egy József Attila –idézetre gondoltunk,- elvégre pont itt tartunk magyarból.

*„ Maradj fölöslegesnek,  
a titkokat ne lesd meg ... ”*

Ez annyira illik a mi generációnkra. Ha különleges leszel, nem illesz bele a társadalomba, az outsiderset nem kedvelik a többiek. Ennek a mondatnak nincs b része. Nekünk kell, hogy legyen, s ez vált fontossá számunkra a szalagavató után.

(S. B., Sz. M.)

Nekem pl. a szalagavató nagyon jó élmény volt.

Maga a készülődés is nagyon jó volt: fodrász, smink, körmös, ruhapróbák. A kosztüm kiválasztása már év elején lezajlott A szabó is sok ruhapróbát elviselt velünk. Sajnos a hozzá való cipőkkel nehezen boldogultunk a magas sarok miatt.

Bár a kicsit Annyi újfajta megtanulni semmi ! Én táncolni, kíváncsi



táncpróbák későn voltak. emberrel egy táncot azért az nem volt mindig is szerettem voltam, hogy a keringő fog

–e menni. Minden lány vágyik rá, hogy egy ilyen szép ruhában táncolhasson. A ruhák sajnos méregdrágák voltak. A c-sekkel táncoltunk együtt., szerencsére nagyon jó fejekkel kerültünk össze egy koreográfiába. A barátom lábával akadnak gondok, így mikor le kellett térdelni, mi szóló számot kaptunk. Nem is zavart, hogy mi lettünk a középpont. A szüleimnek nagyon tetszett az egész szalagavató, nem a különlegessége miatt, hanem mert meghatónak találták az osztályvideót is. Az osztályról készített képes összeállítás alkotója Őze Roland volt, ennek az összeállításához még külön messenger-csoportunk is volt. A zenei aláfestést végül Roland választotta: Sam Smith: Writing' On The Wall.

Az osztálytánc csütörtökönként volt utolsó órában. Mivel ez egy nehéz nap volt órarendileg is, sokan elmentek a próbákról...de aztán az utolsó próbákon végül mindenki „odatette magát „. A balett vicces volt. A gettózenés koreográfia néha kifogott a lányokon, néha kínos volt, hogy minket nézett mindenki.

Maga a készülődés is nagyon jó volt: fodrász, smink, körmös, ruhapróbák. A kosztüm kiválasztása már év elején lezajlott A szabó is sok ruhapróbát elviselt velünk. Sajnos a hozzá való cipőkkel nehezen boldogultunk a magas sarok miatt.





Fent láthatóak az informatika szakmacsoportunk végzős profijai!

*„Az igazán profik : maradtak 21-en ! 2 ofőt fogyasztottak el, a matektanárok száma közelít a végtelenhez...bár néhány tanáruk tényleg 4 évig velük együtt kitartóan állta a sarat!., –jellemezte röviden osztályát Utassy tanárnő.*

Nekünk végülis mindig volt osztályközösségünk. Teljesen egyértelmű volt, hogy muszáj a szalagavatón együttműködnünk. Tudtuk, hogy lassan itt vége. Az ofő olyan beszédet mondott nekünk, hogy egyik osztálytársunk még meg is könnyezte. (L. T.)

Ha választanom kéne egy idézetet, hogy mi jut eszembe a szalagavatóról, én ezt szúrnám be :

*„A digitális fotó ugyan nem sárgul el, de a régi barátságok igen. Vajon mindenkivel így történik majd? Szétszéledünk érettségi után, és egyszer csak elfelejtjük egymást? Vajon elmúlik minden, ha végzünk? Vagy erősebb a barátságunk, mint az épület, ami összezár minket? ” -Leiner Laura*

## 12. k szalagavatója



Piriczky Bianka volt a tánctanárunk, az osztályfőnökünk kereste meg azzal a kéréssel, hogy készítse fel az osztályt a szalagavató fellépésre.

Bianka több opciót vonultatott fel előttünk: tánc evolúció, maffiózós, gengszteres. Szavazás alapján maradt: a fehér inges bűnözős. A zenei aláfestést az osztály válogatta ki. Az összeállítást a tanár vágta össze.

Egyhangú döntés után, a Keresztapa-szerepet Bárczi Dávid kapta, aki a cél érdekében vett egy díszbotot is. Bianka javaslatára a két leánydiák külön zenei blokkot kapott. Natália korábban táncolt is, tehát nem okozott számára nehézséget a székes tánc. Jelmezhez a fehér öltönyt használtuk, nadrágtartót mindenki vett vagy kért. Van olyan ismerősöm, akinek mindennapi kollekciójának része, de nem mindenkinek lapul a szekrénye mélyén egy hózentróger.



Próbák



hogyan

során akadt olyan alkalom is, amikor az osztály külön helyszínre ment gyakorolni. Tulajdonképpen az iskola nagyterű helyszíneit használtuk: udvar, ebédlő, tornaterem, sőt osztályterem.

Minden alkalmat kihasználtunk, profik legyünk. Természetesen



ennyire amatőr táncosoknál nem annyira várható el, hogy egyszerre mozogjanak. Családtagjaink szerint elbűvölőek voltunk.

Sajnos a fényképész a csoportkép előtt elhagyta a helyszínt, de abban bízunk, hogy minden apukánál vagy anyukánál marad egy fényképezőgép, (aztán húsz percig kerestünk egyet).

Bár mi épp nem táncoltunk szüleinkkel a műsor végén, ám sokan majdnem egy órát keringőztek még a színpadon családtagjaikkal, tanáraikkal.

Az afterparty a Liget Clubban volt, amire az osztály 75%-a elment, elvégre Natália árulta a jegyeket.

**Mindenki jól érezte magát, akár lenyomnánk még egy szalagavatót is.  
Tűzéssel, tánccal együtt. /GP,NO/**





## *Színház az Egressyvel*

A PartVonal Műhely 2010-ben azzal a céllal alakult, hogy a színház művészet segítségével megismertesse és megszerettesse a Nemzeti alaptanterv irodalmi anyagát a fiatalokkal. Mit mondjak? Nem kis feladatot tűztek ki maguk elé!

Az őszi görögös tananyag mindig megviseli a kilencedikeseket magyarórákon. Talán ezért döntött úgy a magyartanár, hogy Antigonét kiváltja egy interaktív színházi előadással, s elviszi az egész osztályt a József Attila Színházba az Oidipusz-nyomozás című előadásra. Akkor még nem tudtuk, hogy mire vállalkozunk, hogy a Partvonal Társulat előadását választotta a tanárnő.



A kötelező olvasmánytól mindenki tart egy kicsit, a színház is egy egészen más kulturális közeg, mint ahol általában mozgunk. Gondoltuk, feldobjuk már az odautat is, ezért többféle útvonalon indultunk: trolis, villamos, buszki ér oda előbb?! A színház előtt találkoztunk, megejtettük a kötelező csoportképet. Nézelődünk, vártuk a tömeget, lestük ,hogyan van –e rajtunk kívül

még csoport, aki ide tart.

Bementünk az előtérbe, ahol rajtunk kívül csak néhány középiskolás diák lézengett. Gyanús volt, hogy nem tereltek



be minket semmilyen előadó terembe, vagy színpad elé. De gondoltuk, biztos takarítanak még, vagy valami ilyesmi. Aztán a kezdő időpontnál se történt semmi..., bár az erkélyen láttunk egy furán viselkedő embert, meg egy aggódva szaladgáló színész-forma figurát. Épp fellélegeztünk volna, hogy megúszunk egy görög tragédiát, mikor bejött egy sötétruhás ember ,és hosszas monológban idéztette fel velünk



az alapsztorit.

Még ágakat is kaptunk, hogy autentikusak legyünk.

Aztán lementünk egy alagsori sötét terembe, ahol körben voltak a székek, s középen volt egy kicsi tér. Na, ott zajlott le az előadás, aminek az volt a lényege, hogy ki kellett deríteni ki ölte meg Théba előző királyát.

A Karvezető-Moderátor, az előadást, a dramaturgiaiailag fontos pontokon megállította, és a nézőkkel közösen terelte tovább a történetet.



Az előadás legérthetlenebb része a rockot játszó, diszkófényes vak jók volt. A legviccesebb meg, hogy beültek közénk a színészek, és be-bevontak egy-egy jelenetbe: pl. Kreón a tanárnőt. Alapvetően szimpatikusak voltak a színészek, a szerepeket is így adták elő, jobban érhetőbbé téve így egy nagyon régi történetet. Szophoklész története ókori krimivé varázsolvá még akár érdekes is lehet.

„Szórakoztatni, vagy nevelni akar? Mindkettőt, de úgy, hogy egyik ne zárja ki a másikat, – mindegyik a másiból következzenek.” –mi úgy láttuk, hogy megvalósult a színtársulat ars poetikája.





## Vígshízházban a 9. a

### Tévedések vígjátéka

Egy hónapos készülődés előzte meg a színházi látogatásunkat, oly népszerű ez a darab, hogy már csak a kakasülön volt hely számunkra, de innen is remekül lehetett látni. A 35 fős osztályból 27jegyet rendeltek a diákok, de betegség miatt sajnos néhányan nem jöttek el, lelkes szülők azonban pótolták a hiányzó lyukakat. A gyerekek egyöntetű véleménye az volt, hogy a színház lélegzetelállítón gyönyörű, már az megérte, hogy ebben a milióban tölthettük az estét. A színészi gárdával is elégedettek voltak, hisz számukra ismerős hangok csendültek fel. Ezen meglepődtem, pl. Csöre Gábor szinkron hang az Agymenőkben... A színészek zseniálisan átadták magukat szerepüknek. Jó érzés ismerős közegben lenni. Nagyon tetszett és ötletesnek találták a forgó színpadot és a díszleteket. Boldoggá tett az a gondolat, hogy nagyon remek szórakozási lehetőségnek tartották a fiatalok a színházlátogatást és egy nagyszerű közös élmény volt ez nekünk. Néhány közérdekű adat: a büfé drága, a mosdó tiszta:)

Az előadás humora megosztotta a közvéleményt. Sok viccet nem értettek a gyerekek, vagy félreértettek; ugyanakkor néhány poén/jelenet valóban nem volt célnak megfelelő. A történet bájos, nekik való, happy end a végén.

Összességében jól éreztük magunkat, és a diákok többsége legközelebb is eljönne ilyen jellegű előadásra.



## *Interaktív órák*

Idén sem maradhatott el, hogy az Őszi Múzeumok Fesztiválja megérkezzen az Egressybe. Mint már évek óta, ezúttal is megkerestük a Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeumot, ahonnan a már jó ismert múzeumpedagógus érkezett; most Kávéházi irodalmat hozott. Emellett a Hadtörténeti Múzeumból Toldi Miklóssal kapcsolatban érkezett egy előadás hozzánk.

Az első két foglalkozáson a 12. k tanulói a Nyugattal, kapcsolatos információkkal gazdagodhattak, míg a 11. a-sok a 19. századi, reformkori kávéházakkal ismerkedhettek meg.

Németh Ádám múzeumpedagógus képeket hozott a 20. század eleji kávéházakról és a költők akkori lakásáról, s így egyértelművé vált számunkra, hogy idejük nagy részét miért is töltötték inkább a kávéházakban az urak. Mesélt arról is, hogy a költők egy jelentős része még a postát is oda kérte a kedvenc helyére, üzleti ügyeiket ott intézték. A pincérek sokat hiteleztek, hisz nem vetette fel a pénz őket, bár, ha volt, bőkezűek tudtak lenni.

A 12. k-tól nem idegen az interaktív óra, hisz korábban is érkeztek hozzájuk vendégek. Legutóbb osztályfőnöki órán Tóth tanárnő egy ismerőse a logisztikai szakma rejtelseibe vezetett be bennünket. Osztályban jópáran érdeklődnek ebbe az irányba. Sok kérdést tettünk fel, amire igyekezett az úr hosszúságú magyarázatokat adni. Hozott egy prezentációt is a logisztikai szakember, amin bemutatta a szakma különböző területeit. Ismertette a logisztikus életpálya modelljét, valamint a saját életútját ezen a területen. Mesélt a keleti kapcsolatairól is: csapatában több ország van párhuzamosan jelen, pl. indiaiak is. A pályája alatti külföldi képzéseiről is képet villantott elénk. Nagyon sok olyan kérdést válaszolt meg az úr, ami az egyetemi nyílt napokon nem került szóba.

A toldis előadás kicsit unalmasan kezdődött a sok történelmi adattal, száraz tényekkel, de a végén bemutatta a fegyvereket, s mindent ki lehetett próbálni, fel lehetett venni. Egy korábbi tanítvány, Tóth Tamás is örömmel ült be az Egressy – terembe végighallgatni az előadást. Szerinte is szükség van ilyen színesítésekre egy-egy tananyag kapcsán.

*FEHOVA*



Kb. 10 éve foglalkozom madarakkal és egyéb állatokkal. A solymászatra 4 évvel ezelőtt lettem figyelmes. 2017 nyár végén jutottam el arra a döntésre, hogy már elég érett vagyok arra, hogy elkezdjek tanulni. nagyon nehéz út áll előttem, de képesnek tartom magam, hogy küzdjek ezért a célért.



2018 a vándorsólyom éve, ezzel kapcsolatban a FEHOVA-n is jelen volt MNRSE., akik egyébként kinn vannak minden évben ekkor a Hungexpón. A standjukon több olyan madarat is bemutattak, melyek alkalmasak a solymászat szép hagyományainak üzésére.

Mivel az Egressy Ökoiskola, mi is évek óta kilátogatunk egy kiscsoporttal ismerkedni az erdők, vadak világával, s nem utolsósorban új infókat szerezni akár horgászként is. Idén több osztályból gyűlt össze a csoport, többen voltak a kadétok közül, ők elsősorban a fegyverek felé mutattak különös érdeklődést. A 9. s –ből még Tikász Dávid jött velem, de ő hamar a horgászós részben kötött ki, míg én maradtam a madaragnál. Míg a többiek szétszéledtek, én maradtam a



madaragnál, s  
solymásmesteremmel  
tájékoztatást nyújtottam az  
érdeklődőknek a  
madarainkról. Később  
körbejártam egy-egy  
madárkával a karomon,  
egyrészt, hogy én is lássam  
a többi kiállítót, másrészt,

hogy „reklámozzam,, a tevékenységét az egyesületnek. (R. B.)



Míg Barnabás madarazott, néhányan a puskákkal ismerkedtek, addig a 11. a-sok felfedezték a Járatlan utakon kiállítást. Amelyik kocsiba be

lehetett ülni, azt természetesen lelkesen ki is próbálták.

Végigjárták a jelképes kéktúrát, volt, aki szerzett kék tornazsákot, meglett a „kötelező poszterünk „is az osztályterem – dekorációhoz. Az erdővel kapcsolatos kiadványokat is begyűjtöttük, hisz az osztály minden évben nagy lelkesen vállal be egy-egy túrát osztálykirándulásként. A mi erdőnk újság rejtvényeit pedig fejlesztésen is használjuk már. A hozott kiadványokat meg lehet tekinteni a könyvtárban, ill. Göbölösné Czank Ildikó tanárnőnél.

Igaz, hogy a FEHOVA leglátványosabb része az afrikai trófeakiállítás...de ezzel kapcsolatban nekünk voltak ellenérzéseink ☹ De a hazai trófeákat is megnéztük, pl.



nagyon jók voltak a szarvasagancsok . A festménykiállításon talán kicsit gyorsan suhantunk át, de mindenképp ki akartunk próbálni minden interaktív dolgot .

Elsőnek egy fegyverboltba értünk, ahol sok fajta puskát láttunk. Volt köztük légpuska, légpisztoly, távcsöves fegyver, és a vadászatban használt éles lőfegyver. A legolcsóbb, amit láttunk az is minimum 179 ezer forintba került. A komolyabbak félmillió és egymillió forinttól kezdődnek. Szerintem sokan csak nézelődtek, bár kétség kívül nagy érdeklődést keltettek az emberekben.



A későbbiekben találtunk egy olyan helyet, ahol



bizonyos fegyvereket a kezünkbe is vehettünk. Balázs különösen örült annak, hogy az otthoni légpuska mellett megismerhet egy vadászfegyvert is. Tényleg jól mutatott a kezében a távcsöves vadászpuska.

ráleltünk egy két személyes nagyon felkeltette jármű négy darab láncot könnyedén tudjon Nem található benne bőven elegendő az a haladni tudjon zord között.



Egy másik épületben hójárógépre, ami érdeklődésünket. Ez a vesz igénybe, hogy közlekedni a hóban. annyira erős motor, de teljesítmény, hogy időjárási körülmények

Az egyik épületrészben a horgászati felszerelések, kellékek után lehetett érdeklődni. Egy medencénél kisebbek és nagyobbak kipróbálhatták, hogy milyen



messzire tudnak behajítani egy horgot. Egy halakkal teli akvárium tetején. épp egy előadó szónokolt a medencében lévő sokféle méretű halról. Kicsit később egy úriember a színpadon egy kivetítő előtt tartott prezentációt a halakról, amibe mi is behallgathattunk.



Majd átmentünk az íjászat részre, ahol egy hatalmas versenybe botlottunk. Hosszú sorban álltak a versenyzők és felettük egy időmérő volt. Sokféle íjat csodálhattunk meg, bár a verseny fődíját nem tudtuk mi volt, mi is szívesen íjászkodtunk volna.

Nekünk azért tetszett a FEHOVA mert katonai alapismeretek órára járunk. Ha lesz még ez a rendezvény érdemes újra elmenni, mert sok érdekes információval gazdagodhatunk. /Zóni, Bányánszky, Halász/





## *Educatio*

Az Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállítás azzal a céllal jött létre, hogy választ adjon a felsőoktatással kapcsolatos kérdésekre. Feladata összekapcsolni az egyes szereplőket: a hazai – és külföldi felsőoktatási intézményeket, tankönyvkiadókat, nyelviskolákat, szakképző intézményeket az érdeklődőkkel: a diákokkal, oktatókkal és szülőkkel.

Január 19-én 12. k osztály az egész napot rászánta arra, hogy a szakkiállításon alaposan körülnézzen. A Hungexpo bejáratánál találkoztunk, azonban utána a szélrózsa minden irányában szétváltunk, mozogtunk, mint a higany a kiállítók között. Sajnos nem mi voltunk az egyetlenek, akik kíváncsiak voltak az oktatási standokra, nehéz volt mozogni a tömegben. Nyilvánvaló volt, hogy néhányan lógási szándékkal voltak jelen, vagy csak az reklámajándékok érdekelték őket, (természetesen nem a mi osztályunkról beszélünk).

Nem csak az oktatási intézmények voltak jelen a kiállításon, hanem nagyon sok cég is képviseltette magát. Ennek az lehet az oka, hogy egyre divatosabb lesz a duális képzés hazánkban. Az egyik legnagyobb területen a győri Audi állított ki, és fogadta az érdeklődőket.

Néhány diák a katonai sátrak környékén alaposan körülnézett, elvégre még mindig működik nálunk a Katonasuli, (ma már Honvéd Kadét programnak hívják). Kivonult a Nemzeti Közsolgálati Egyetem: honvédtiszti, rendőrtiszti, vízügyi, politológusi, stb. képzésről kaphattunk információkat. Fővárosi Büntetés-Végrehajtás Intézet nagyon érdekes információkat osztott meg velünk a börtönök világáról és képzéseikről is. Nyilván az A osztály elsősorban a műszaki egyetemek felé indult. A 11.-eseknek az Óbudai Egyetem korrekt tájékoztatása tetszett a legjobban.

## Múzeumosdi



A 2017-es évet Arany –emlékévként nevezték el, mert ekkor volt Arany születésének 100. évfordulója. Az országban sok helyen sokféleképpen emlékeztek meg erről az alkalomról.

egy-egy ilyen kiállítást tekintettük kapcsán. Az Önarckép jellemzőivel ismertetett eddig soha, hogy ő lehetett hallgatni a sikert a Toldi –történet kapcsán készített játékok arattak.



Mi két helyszínen tekinthettünk be megemlékezésbe: a PIM aktuális meg a tizenegyedikes tananyag álarcokban a költő kevésbé ismert meg bennünket. Pl. senki se mondta zenét is szerzett,-ebbe bele is kiállítás végén. Persze igazán nagy

Valamint az okt. 23-ai sétát egészítettük ki a Természettudományi Múzeum kiállításának megtekintésével. Az interaktív kiállításon egy applikáció letöltése után

megjelenik alakja is. A diákok tabletek egy animált Arany-érkeztek.



virtuálisan Arany János látogató segítségével képzeletbeli, világba



A 2017-es év a Reformáció emlékéve is volt. Ez a témakör felbukkanhat akár érettségien történelemből is, vagy irodalomból a Biblia kapcsán. A 11. a ősszel tett a Deák tér környékén egy kis templomnéző sétát. Az Evangélikus Múzeumba ugyan nem tudtunk bejutni, de az ajtókon lévő idézet-domborműveket elolvastuk. A Kálvin téren, a járdalapokon lévő idézetekből is szemezgettünk, értelmeztük azokat. A túrát a Szent István Bazilikánál zártuk.

A 9. s a Biblia témakör kapcsán érkezett meg a Ráday utcai, felújított Biblia Múzeumba. Szerencsére pont ott találtuk az egyik múzeumpedagógus lelkésznőt, aki kedves humorral igyekezett meggyőzni bennünket a téma fontosságáról.



Kitöltöttünk egy feladatlapot, amit utána közösen ellenőriztünk. De itt is az IKT nyert: a legnépszerűbb rész a számítógépes játék volt, ahol bejárhattuk virtuálisan a jeruzsálemi nagytemplomot.



## *A 13. évfolyam programjaiból*

### Mi a pálya?

Tavaly még az EON-nál töltött gyakornokságom alatt hallottam róla, mikor a duális hallgatók nagyban készülődtek. Az Ő elmondásuk alapján, pályaválasztással kapcsolatos hasznos dolgokat lehet látni, hallani és ezek mellett interaktívan részese lehetsz a kiállítók bemutatóinak.

Ebben a tanévben aktív részese lehettem ennek a rendezvénynek, mivel jómagam is elkísértem Csiki tanárurat valamint az iskola néhány tanulóját, akik igényes prezentációkkal szemléltették iskolánk szakmai profilját.

Így már résztvevőként, szereplőként is látom hasznát ennek a rendezvénynek.

Javarészt az iskola reprezentálásában tevékenykedtem, a saját szakágammal kapcsolatos kérdésekkel foglalkoztam, melyet a szülők vagy érdeklődő diákok tettek fel. A kiállításon részt vett a technikus osztályom is, szóval egy úgymond játékosabb tanórát is tudtam nekik tartani. A szakirányomhoz tartozó standokat végig járva minielőadásokat tartva örültek a diákok, hogy végre gyakorlatiasabb oldalról a bemutatott eszközöket láthatták, megismerhették.

Természetesen a többi iskola is megtekintettem, így láttam, hogy a másik szakgimnáziumok is hasonló eszközökkel dolgoznak, mindenki hozott valami extrát. Pl. az UMSZKI-nál a pneumatika volt a domináns, a Pataky-nál szervergépet lehetett szerelni, egy másik iskolánál kapcsolószekrényt lehetett összerakni.

Az egyetemek közül a BME és az Óbudai Egyetem érezte úgy, hogy illik megjelenni. Ilyen pályaválasztó rendezvényen ahol népszerűsíteni tudja a képzéseit. Hoztak tesztek, kérdőíveket, minijátékokat és természetesen promóciós anyagokat.

Ezen kívül jelen volt a MAVIR, ELMŰ, WAGO valamint még néhány vállalat, ami a szakmacsoportunkkal kapcsolatos lehetőségeket kínálhat majd a későbbiekben. A MAVIR-nál eszközfelismerős játékot próbálhattunk ki, amely véletlenül az előző napi elméleti tananyaghoz is illeszkedett.



„Szakmázz”

A 2017/18-as tanév októberében ismét megrendezték a Szakmázz! pályaválasztási börzét a Hungexpo területén. Mi Golgovszki tanárnő vezetésével a „D” csarnokban kaptunk helyet. A mi 3 diákot takar: egy technikus az elektronika szakmacsoportból, és 2 képviselő az informatikai szakmacsoportból.

A Szakmázz! cím egy olyan rendezvényt takar, ahová a szakgimnáziumok nagyrészt meghívták, hogy bemutathassák képzéseik lényegét, de nyilván jelen voltak olyan cégek is, ahol később ezeknek a szakmáknak a képviselői jól el tudnak helyezkedni. (pl. BKV).

Csiki tanárúr segítségével jutott ki a „személyzet” és a börzén jelen lévő eszközök. (3D nyomtató, néhány lakatos eszköz, elektronikai kutyuk).

Mellettünk a Wesselényi Lego kígyója riogatta a résztvevőket. (Nekünk az ijesztgetési eszköztárunk néhány 10ezer szórólapon merült ki). A szórólapon miatt jónéhány szülő odatévedt a standunkhoz, bár főként az informatika miatt érdeklődtek, így kapóra jött Ritter Bálint és az iskola robotjai. A szomszédos standnál a Petrik próbálta nem levegőbe röpíteni a helyszínt a kémiai kísérleteivel. Informatikusaink bemutatták hogyan működik a robot. És nálunk még akár hamutalat is kopácsolhattál! Elektrotechnikai eszközök szintjén a bemutatódarabjainknak még van hova fejlődnie.

Az érdeklődő szülők között mérnökök is akadtak, akik igen komoly szakmai kérdéseket tudtak feltenni, de leginkább a továbbtanulási rátánk érdekelte őket. (Amin valljuk be, van még mit javítani!)

Különös érdeklődést mutattak az idegen nyelvű szakmai oktatással kapcsolatosan.

Általában csoportosan jöttek a diákok.

(Szikora, Berecz)

## *Költészet*

### EZÉRT VÉRZÜNK

Az ég sötétkéék Az emberek mind szürkék A napok feketék Ez egy veszélyes  
menedék Most éppen szomorú vagy Mikor a sötétség és a düh egybe fagy Mond  
mi a baj? Valaki bántott? Vagy csak valaki hibázott? Nézd a világot, változott  
valami? Mostantól kezdve az ég lesz zöld vagy mi? Kelj fel mert én segítek  
Értelmet adok mindennek. Nézd, itt van a szívünk, ezzel érzünk Ez irányít  
minket, épp ezért vérzünk E miatt él bennünk a remény Szabad vagy és nem egy  
szökevény Legyen bármi, velem szállhatsz Mellettem bármivé válhatsz Én itt  
leszek, és vigyázok rád Tartozom, csakis hozzád. A nap ugyanúgy kisüt Légy te  
ki a fájdalomnak visszaüt A szél ugyanúgy tombolni fog De én veled maradok.  
Hozzám hazatérhetsz Visszanézni visszanézhetsz De többet velem sosem  
veszítesz Mert a mosolyomból erőt merítesz Fuss keresztül mindenben  
Megváltozik minden hirtelen De én utánad jövök A sok film kocka csak úgy  
pörög És mi rendezzük a komédia végét A legszebb és legboldogabb részét  
Lecseréljük fényre a sötétséget És többet sosem látunk sötétkéket Sok hülye  
ember, Ki boldognak lenni nem mer. Induljon hát a premier Boldogan együtt,  
míg a szívünk ver?

(Oldal Milán)